

INAUGURACIÓ CURS ACADÈMIC UNIVERSITAT DE VIC

Vic, 17 d'octubre de 2006

Salutació autoritats

Excma. i Mgfca. Sra. **Assumpta Fargas**, rectora de la Universitat de Vic

Excm. Sr. **Jacint Codina**, alcalde de Vic i president de la Fundació Universitària Balmes

Dr. **Xavier Testar**, director general de Recerca del Departament d'Educació i Universitats

Sr. **Ricard Torrents**, primer rector de la Universitat de Vic

Senyores, senyors,

És un honor cloure aquest acte d'inauguració del curs acadèmic 2006-2007 de la Universitat de Vic.

Vull començar la meva intervenció felicitant-los pel desè aniversari del reconeixement de la Universitat per part del parlament (*per unanimitat, el maig de 1997*), però més encara, felicitar-los per la seva tasca, per la seva aportació a la preparació, la formació i el coneixement de milers de persones que han passat al llarg d'aquests anys per les seves facultats, i pel seu creixent impuls a la investigació científica, mai prou suficient, mai prou reconeguda.

Aportacions al país, a les persones, a la societat, cal ressenyar-ho, que es fan en aquest espai difús anomenat "el territori", és a dir, fora de la ciutat de Barcelona i el seu entorn.

Barcelona és el centre i la capital de Catalunya, però només amb un major equilibri territorial, només amb una pluralitat de motors complementaris al de la capital, tindrem oportunitat de fer de la nova Catalunya, de la Catalunya del segle XXI, un país modern, competitiu i sostenible, i ben connectat a la xarxa de xarxes que és el món globalitzat.

Els models centralistes deixen pas a estructures en xarxa, més àgils, més eficients, que arriben més lluny, més ràpid i amb més eficàcia. Ens cal tenir clar aquest canvi de paradigma organitzatiu a l'hora de pensar en empreses, en aeroports, en les competències de les diferents administracions públiques o en la configuració dels sistemes universitaris.

No es tracta de competir superant els veïns, sinó de sumar forces des de la pròpia autonomia, des de la pròpia identitat, i assolir avenços comuns. Els que s'entesten a l'enfrontament no entenen ni el món actual ni el que els demana la Catalunya del segle XXI.

Una nova Catalunya en la que el món universitari hi té molt a dir i molt a fer. Perquè aquest món dels nostres temps, de globalització i de revolucions tecnològiques fa algunes exigències als països que volen progressar socialment i tenir economies competitives.

Demana per sobre de tot una inversió potent en coneixement, en recerca i desenvolupament, i en aquest sentit el paper de les universitats és fonamental.

I demana també una bona connexió, consolidada, directe i bi-direccional entre el món formatiu i el productiu, entre les Universitats i les empreses, entre la investigació i les seves aplicacions. Fer-ne, també en aquest cas, una xarxa viva que s'alimenti mútuament dels diferents recursos.

Una xarxa, però, que ha d'estar també ben connectada a la societat, a les necessitats de les persones, tenint sempre presents el respecte a les llibertats i la garantia dels drets humans i col·lectius.

És a dir, ens cal avançar en paral·lel. El progrés tècnic, l'econòmic i el social, es necessiten; no es pot assolir un a costa d'altre.

I vull afegir un altre element indispensable per a la prosperitat de la nova Catalunya, una crida directe a les persones que en uns o altres àmbits aniran adquirint responsabilitats en la Catalunya del segle XXI, i que ara esteu dedicant temps, diners i molts esforços per a millorar la vostra formació i preparació.

En qualsevol àmbit, insisteixo, en qualsevol sector on desenvolupeu el vostre talent i els vostres coneixements: Us

animo a mantenir, desenvolupar, potenciar l'esperit crític, inquiet i emprenedor, necessari per a qualsevol investigador, necessari per a qualsevol país.

Cito sovint un científic i escriptor, home de ciència i cultura ARTHUR C. CLARK qui va escriure que "L'ÚNICA POSSIBILITAT DE DESCOBRIR ELS LÍMITS DEL QUE ÉS POSSIBLE, ÉS AVENTURANT-SE UNA MICA MÉS ENLLÀ, CAP A L'IMPOSSIBLE".

Els animo a mirar sempre més enllà, no resignar-se a com són les coses.

Cap disciplina científica, cap política, té respostes encertades per a tot. Però és la inquietud per a trobar respostes el que porta al progrés.

Pel camí sempre hi ha obstacles, errors, camins equivocats, però també encerts, de vegades importants. La ciència i el coneixement saben que no hi ha avenç sense errors previs.

De manera similar, Catalunya necessita anar més enllà per esdevenir un país on les persones visquin millor i més lliures, i només podrem avançar si no renunciem a trobar els camins que ens hi portin.

Catalunya necessita de la participació i la implicació política de la ciutadania, de totes i tots nosaltres, per a fer avançar la democràcia, i amb ella el progrés de la nostra societat.

Potser l'espectacle polític, allunyat de la política real, o la immobilitat i la manca de respostes en algunes qüestions, de vegades els allunyi de l'interès per la política.

Però tota la nostra societat està d'una manera o altra condicionada per la política (o per l'absència d'ella). Així doncs, de la mateixa manera que Catalunya necessita més inversió en R+D, Catalunya necessita de vostès, de tota la ciutadania, més I+P, implicació i participació política.

Només amb una forta I+P es poden compensar els defectes i les imperfeccions que té tot sistema democràtic i aconseguir més proximitat i eficàcia en la relació entre les polítiques públiques i les realitats de les persones.

El dia 1 hi ha eleccions al Parlament, i ara, aquí, no em correspon demanar el vot com a candidat per un partit polític concret, però com a President del Parlament sí que els animo a participar-hi, a exercir el seu dret de vot,

perquè quan parlo d'implicar-se, informar-se i participar políticament no em refereixo només a anar a votar, però TAMBÉ inclou anar a votar. Pensin que entre tots escollim les 135 persones que representen tota Catalunya al Parlament, les 135 que impulsen i controlen l'acció del Govern, les 135 que fan les lleis, lleis com la que portà al reconeixement d'aquesta Universitat fa gairebé 10 anys.

Moltes gràcies.